

Eleccions al Parlament Europeu

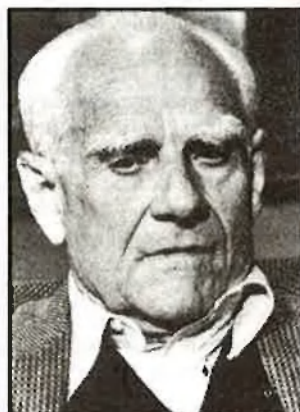
Quatre opinions qualificades n'assenyalen la importància

Fa cinc anys que es van produir les primeres eleccions directes al Parlament Europeu. Entre els dies 14 i 17 d'aquest mes hi haurà noves eleccions. Aquest fet, per a nosaltres —ciutadans d'un estat europeu que encara no poden participar en aquesta mena de comicis—, té una transcendència, diríem, exemplar. És per això que recollim les opinions d'algunes personalitats sobre el tema.

Per al professor de ciències polítiques Jan Tinbergen, holandès, la necessitat de votar és evident. Ell pertany a un petit país i considera indispensable que la veu de les comunitats poc fortes es faça escoltar, revisant, si cal, els tractats existents, per tal «d'afiançar la posició europea enfront dels Estats Units i del Japó».

El novel·lista italià Alberto Moravia afirma: «trobe Europa d'una debilitat desoladora. Els països europeus estan acomplexats i desunits», malgrat que, junts, «formen la primera potència econòmica mundial». Mentre espera un canvi en les mentalitats —que no pot ser ràpid—, considera que la presència del Parlament d'Estrasburg és necessària, perquè crea un mecanisme que, si bé ara no gaudeix de totes les virtualitats possibles, és la preparació per a assegurar-les.

El ministre d'Afers Exteriors de Bèlgica, Leo Tindemans, considera en la mateixa enquesta que el

L'escriptor Alberto Moravia (dalt) i el ministre belga Leo Tindemans

Parlament Europeu pot créixer els seus poders, pot anar reforçant-se en la mesura que, en determinades matèries, adquireix un poder legislatiu. Tindemans qualifica el Parlament europeu com «l'últim salvavides per a la idea europea», mentre que es reafirma en la idea, ja expressada fa cinc anys, segons la qual convé que els membres d'aquella institució supraestatal, ho siguin també dels parlaments de cada estat, a fi d'evitar que l'assemblea d'Estrasburg tinga un caràcter acadèmic, allunyat de les realitats polítiques,

econòmiques i socials de cada moment.

La parlamentària laborista Jane Ewart-Biggs, de la Cambra dels Lords del Regne Unit, pensa que els principis inspiradors de la Comunitat Europea demanen una revisió permanent, a fi d'adequar-se a les exigències de cada moment històric. Diu: «és important que els homes i les dones que acudesquen a les urnes no oblidin que els pares fundadors de la Comunitat Europea tenien en les ments alguna cosa més que el carbó, l'acer i el preu de la mantega. La veien com una força de coexistència pacífica i de justícia social, com una font d'ocupació per a la joventut i d'igualtat de drets entre els homes i les dones.»

Fet i fet, el que es debat en aquestes segones eleccions no és la continuïtat d'una idea més o menys bella, més o menys utòpica. Europa, concebuda com a força de cooperació entre estats que perderen fa temps l'energia directriu en l'escenari mundial, segueix vigent. Una altra cosa és, no cal dir-ho, la revisió d'aquesta situació —l'Europa de les nacions contra l'Europa dels estats— i la resolució de la dependència permanent de la mateixa idea d'Europa, respecte d'un determinat model social.

«A Europa», d'ací uns dies, podran elegir representants per a una institució que, no sense raó, porta el nom del conjunt del nostre continent. Mentrestant, no tot és Europa, a

El professor Jan Tinbergen (dalt) i la parlamentària britànica Jane Ewart-Biggs

Europa. Les opinions de dos polítics en actiu, un intel·lectual conegut i un escriptor d'èxit, ajuden a situar les qüestions. El silenci de la major part de la nostra premsa sobre aquestes eleccions, no deixa de ser ben expressiu. Tots els enquestats coincideixen en el fet que el Parlament Europeu està molt lluny de ser el que caldria. Ara, cap dels quatre no invalida la institució; tots demanen que sigui reforçada. ¿Eleccions al Parlament Europeu? ¿La lluna? Parlem de l'eclipsi. Que, d'altra banda, no vam poder veure.